

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In diuum Andream Apostolum, Sermo CXXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

defuerit illi, sibi esse mox definit. Quod qui plenius
nosse desiderat: Apostoli de corpore Christi loquen- 1.Cor.12.
tis perlegat instituta: quia nos illa percurrere sermo-
nis breuitas amica non patitur. Lex est data non vni,
sed omnib. Christus non pro vno, nec ad vnum, sed
ad omnes, & pro omnibus venit: ut redintegraret om-
nes in vnum; solum bonum, solum iucundum Pro-
pheta futuri præscius, sic proclamat: Ecce quam bo- Psal.132.
num & quam iucundum habitare fratres in vnum. Actor. 2.
Quia Deo non singularitas est accepta, sed unitas. Actor. 1.
Spiritus sanctus Apostolis in vnum congregatis v-
bertate tota sui fontis illabitur: cuius ut simul disci-
puli operirentur aduentum, dominica sunt preceptio-
ne commoniti. Fratres, amicitia diuina munera, perdit
gratiæ largitatem, charitatis fraudatur bonis, vritatis
illum benedictio non manebit, qui de se malefidus,
& ex defectu suo stulte sibi sufficiens, sic præter Ec-
clesiam vitam quaerit: quam in ipsa tantum esse Pro-
pheta testatur, dicendo: Ecce quam bonum & quam
iucundum habitare fratres in vnum: quia illic manda- Psal.132.
uit dominus benedictionem & vitam usque in sæ-
culum.

In diuum Andream Apostolum, Sermo CXXXIII.

Beatus Andreas merito natus hodie creditur,
quando non ad præseniem vitam materno est ef-
fusus ex utero, sed conceptu fidei, martyrij partu, cœ-
lestem noscitur generatus ad gloriam. Quando non
eum materna cunabula suscepere vagientem, sed su-
perna triumphantem secreta receperunt: quando non
infirmitum lactis pastum genitricis trahit ex pectore,
sed pro Rege suo deuotissimus miles virtutis san-
guinem fudit. Viuit, quia mortem cœlestis militiæ
bellator occidit. Sequitur hic moriendo domino

Gg æstuans

æstuans & anhelans, ac toto virtutis gradu dominicis
incumbit hærere vestigiis, nec eum cursus faciat dis-
parem fratri, quem natura similem, vocatio socium,
parem gratia ipsa perfecerat. Ad vnam vocem domi-
ni sicut ille patrem, patriam, censem reliquit: labori-
bus, opprobriis, itineribus, contumeliis, vigiliis, Chri-
sti indefesse germani societate donauit: solum est
quod tempore dominicæ passionis fugit, sed neque
hoc impar, quia fugit: negare autem si aliqua puta-
tur culpa, non est grauius fugere, quam negare: sed
tacenda sunt alia: æquauit fratres venia, quos sic
discreuerat culpa. Et secutus, vt deuotio perprobauit,
quos metus improbauerat antecedens. Nam crucem
quam refugerant, postea coniunctis viribus ardenter
inuadunt, vt vnde reatum sumpserant, inde conscen-
derent cœlum, inde præmium sumerent, & coronam.
Perrus namque crucem, arborem cōscendit Andreas:
vt qui Christo compati gestiebant, in semetipſis fi-
guram, formamque ipsius exprimerent passionis: &
redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic
Andreas noster & si cedit ordini, præmio tamen non
cedit, & labori.

In diuā Felicitatem Martyrem. Sermo CXXXIV.

Quoniam varios martyrum, multiplicesq; trium-
phos, quos persecutoris crudelitas toties illu-
sa cumulauit, tempus nos dinumerare non patitur,
ad illam tota nostri sermonis configit oratio, quæ
meruit filios tot habere, quot dies mundus accepit.
Vere mater lumen, fons dierum: quæ septenario
coruscō germinis sui toto orbe splendet. Beata quæ
non solum pro lege paritur, sed ipsius legis heptalis-
mū meruit mater sancta generare: heptalismum fra-
tres, qui non vnius & temporalis tabernaculi illustra-
ret